

prima instanță: N. Simciuc
(Judecătoria Buiucani mun. Chișinău)
instanța de apel: D. Manole, E. Fistican, N. Traciuc
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr. 2ra-821/14

Î N C H E I E R E

19 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Valentina Clevadî, Ion Corolevschi

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Grosu Agrepina și Nicolaescu Nadejda, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Agrepinei Grosu și Nadejdei Nicolaescu împotriva Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova și Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului la examinarea cererii în termen rezonabil și repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2013 prin care a fost respins apelul declarat de către Grosu Agrepina și Nicolaescu Nadejda și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 22 mai 2013,

c o n s t a t ă

La 31 octombrie 2012 Grosu Agrepina și Nicolaescu Nadejda au depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova și Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului la examinarea cererii în termen rezonabil și repararea prejudiciului material și moral.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 22 mai 2013 acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2013 a fost respins apelul declarat de către Grosu Agrepina și Nicolaescu Nadejda și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 22 mai 2013.

La 20 decembrie 2013, în termenul prevăzut de lege, Grosu Agrepina și Nicolaescu Nadejda au declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2013, cerând admiterea recursului, casarea integrală a hotărârilor judecătorești și pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii înaintate.

Recurentele Grosu Agrepina și Nicolaescu Nadejda în motivarea recursului au invocat că instanțele ierarhic inferioare au interpretat și aplicat eronat normele de drept material.

Astfel, menționează recurente, instanțele ierarhic inferioare au distorsionat sensul jurisprudenței relevante degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în materia termenului rezonabil, în rezultat în mod eronat respingându-le pretențiile ca fiind neîntemeiate. În susținerea argumentului respectiv, recurente au invocat speța Timuș și Țaruș c. Moldovei.

De asemenea, indică Grosu Agrepina și Nicolaescu Nadejda, există o practică constantă a Curții Supreme de Justiție pe cauze similare, în care s-a constatat temeinicia pretențiilor înaintate de reclamanti, exemplu servind cauza Roșca Andrei împotriva Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, decizia din 18 septembrie 2013.

La 05 februarie 2014 în adresa intimatului Ministerul Justiției al Republicii Moldova a fost expediată copia recursului declarat de către Grosu Agrepina și Nicolaescu Nadejda cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs. Însă intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit pentru aceasta, admisibilitatea prezentului recurs examinându-se astfel în lipsa referinței.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Grosu Agrepina și Nicolaescu Nadejda în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, consideră că recursul este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Potrivit art. 432 CPC, alin. (2), (3) și (4), se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară,

sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Grosu Agrepina și Nicolaescu Nadejda nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, referindu-se la dezacordul recurentelor Grosu Agrepina și Nicolaescu Nadejda cu soluția pronunțată de către instanțele de fond și de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Codul de procedură civilă are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar nu și temeinicia în fapt a acesteia.

Nu poate fi reținut argumentul recurentelor Grosu Agrepina și Nicolaescu Nadejda ca temei al admisibilității prezentului recurs precum că instanțele ierarhic inferioare au interpretat și aplicat în mod eronat normele de drept material, distorsionând sensul jurisprudenței relevante degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în materia termenului rezonabil, deoarece este neîntemeiat.

Instanța de recurs reține că exemplul citat de Grosu Agrepina și Nicolaescu Nadejda în susținerea argumentelor recursului – speța Curții Europene a Drepturilor Omului Timuș și Țaruș c. Moldovei, hotărârea din 15 octombrie 2013, definitivă din 15 ianuarie 2014, nu este concludent la cazul prezentei pricini deoarece nu se referă la examinarea cererii în termen rezonabil și nu ridică careva chestiuni pe marginea art. 6 din CEDO.

Nu poate fi reținut nici argumentul recurentelor privind încadrarea cauzei în categoria spețelor pe marginea cărora există o practică constantă a Curții Supreme de Justiție de admitere a acțiunii, deoarece este eronat, pricina invocată în calitate de exemplu – Roșca Andrei împotriva Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, decizia din 18 septembrie 2013, neavând careva tangențe cu circumstanțele prezentei pricini.

Alte argumente invocate în recursul declarat de către Grosu Agrepina și Nicolaescu Nadejda nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casare a deciziei recurate, și urmează a fi respinse.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4), fără a examina temeinicia acestora.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței degajate de CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell

contra Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Grosu Agrepina și Nicolaescu Nadejda, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Grosu Agrepina și Nicolaescu Nadejda se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadî

Ion Corolevschi